

25A – Diada Nacional del País Valencià. Ja no ens alimenten molles, ja volem el pa sencer

SEPC :: 15/04/2015

308 anys després de la desfeta d'Almansa, de les aferrissades lluites de totes les combatents, dels maulets i de l'ocupació del País Valencià per part de l'Estat espanyol

Torna el 25 d'abril al País Valencià. 308 anys després de la desfeta d'Almansa, de les aferrissades lluites de totes les combatents, dels maulets i de l'ocupació definitiva del País Valencià per part de l'Estat espanyol pel dret de conquesta; ens trobem amb la necessitat imperiosa de tornar a eixir als carrers del Sud del nostre país.

Torna l'abril, i amb ell, tornen dies de reivindicació de la pròpia existència i de combatre el negacionisme institucionalitzat d'aquesta. L'Estat espanyol és una presó de pobles i s'ha perpetuat històricament mitjançant l'ocupació i destrucció de les diferents realitats del que ara és el seu territori. El seu projecte de construcció nacional s'ha basat en el pacte entre elits estatals i autonòmiques; i és per això que reivindicar la nostra existència és destruir el seu projecte econòmic, social i polític.

Aquest negacionisme continuat es retroalimenta amb un feixisme a peu de carrer alimentat per la connivència de les elits que permet que actuïn i campin lliurement als carrers del nostre país i, en especial, al País Valencià, sembrant la por i l'odi a l'alteritat. És doncs una prioritat esborrar-lo dels nostres pobles, viles i ciutats per tal de que fer-los front no suposi un fre a l'avenç del moviment d'alliberament nacional, social i de gènere al sud del país.

Les estudiants del País Valencià patim ambdues qüestions en pròpia pell de manera quotidiana. Veiem dia a dia com feixisme i negacionisme van de la mà a les nostres aules, impulsats per aquells que van entendre que dur a les aules el projecte de destrucció de la nostra identitat és garantir la continuïtat del seu projecte d'Estat.

Així ho veiem, per exemple, amb la recentment aprovada *Llei de Senyes*, que nega la identitat valenciana i pretén arraconar-la de tot espai públic; sent aquesta aprovació un episodi més del colonialisme espanyol. També ho veiem amb els agressius tancaments de línies en valencià. No en tenien prou amb la segregació i l'establiment d'una societat dividida i dual tancant totes les portes a una possible immersió lingüística amb l'establiment de les línies; sinó que un cop segregades les aules pretenen tancar progressivament les minses línies en valencià existents.

No només tanquen les línies, deixant en mans de professors i associacions culturals i cíviques la defensa de la llengua i la cultura, sinó que aquesta voluntat es manifesta en una tendència regressiva de la presència de la valencianitat a les aules totalment planificada. Aquesta també s'ha evidenciat amb la última obertura d'oposicions per ocupar places públiques de docència en totes les matèries menys de valencià, en què no se n'ha ofertat cap.

Cal recordar també el tancament de la Ràdio i la Televisió pública en valencià que, sumada a la prohibició d'anys enrere de TV3, deixa la televisió del País Valencià sense oferta pública en català.

JA NO ENS ALIMENTEN MOLLES

Aquesta actitud agressiva per part de partits i institucions xoca frontalment amb l'esperit i la voluntat de les moltes associacions i entitats culturals, cíviques i socials que defensen aferrissadament tot tret d'identitat al Sud dels Països Catalans. A favor de la llengua, en contra de les polítiques lingüístiques, pels drets dels migrants, en contra del feixisme, pels drets de les dones... El País Valencià és ric en teixit associatiu, i cal que aquesta potencialitat es transformi en una unitat d'acció per fer caure els nostres enemics.

La situació política al País Valencià es troba en un moment únic de la seva història. Ens trobem amb un escenari en què no sembla descabellat ni il·lusori pensar que el Partit Popular perdrà el domini caciquil de les institucions valencianes. Múltiples iniciatives locals, comarcals, de ciutat... han sorgit com a resposta a aquestes agressions; i és el nostre paper, el d'estar al seu costat per tal de conduir-les a un *canvi real*.

No ens alimenten molles, deia l'Ovidi, que ja fa 20 anys que se'n va anar de vacances. No ens conformem amb un simple canvi de colors ni d'aparença, menys hostil potser, gens transformador de segur. Tota iniciativa amb possibilitats reals de guanyar i que combati el Partit Popular i les seves polítiques ha de ser celebrada; però *són massa les reticències cap a les possibilitats de canvi que cal assenyalar-les per tal de no lliurar cap xec en blanc a res ni a ningú*.

Caldrà tenir present que no farem cap renúncia al nostre projecte polític: el de bastir una Unitat Popular entorn d'aquest, que camini cap a l'alliberament ple i a la recuperació de sobirania en el marc dels Països Catalans. Que teixeixi una xarxa d'agents i actors que treballin pel canvi – però per un canvi real, de base. Caldrà **Unir Les Lluites** per caminar cap a un futur que està a les nostres mans construir.

JA VOLEM EL PA SENCER

Les estudiants del País Valencià i dels Països Catalans tenim clar que no farem cap renúncia en el camí de la construcció d'un Marc Educatiu Únic pel nostre poble, d'un sistema educatiu propi. I sabem que no ho podrem aconseguir soles sinó que ens caldrà fer-ho amb el conjunt d'agents i actors disposats a caminar cap a aquest nou sistema educatiu: que sigui públic, popular, en el marc dels Països Catalans, antipatriarcal i de qualitat.

Volem i necessitem una educació que no s'oblidi de la nostra pròpia història ni dels llaços en comú amb tots els territoris dels Països Catalans. Que no l'amagui, ans al contrari: que l'expliqui, que l'exposi, que conscienciï dels anys de silenci i oblit a què ens han condemnat fins avui.

Entenem que l'educació és un dret fonamental de cada poble, i per tant la nostra educació no pot romandre al servei de les elits econòmiques. Necessitem construir una educació pensada per al poble, i construïda des del poble. Una educació que respongui a les necessitats de les classes popular, que estigui al servei dels interessos comuns i no dels privilegis d'uns quants

Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans,
abril 2015

<https://ppcc.lahaine.org/25a-n-diada-nacional-del>